

6) Zarzut szósty dotyczy naruszenia art. 18 i 24 ust. 4 TFUE, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 2 rozporządzenia nr 1/58 oraz art. 1d ust. 1 i 6 regulaminu pracowniczego urzędników.

— Skarżąca twierdzi, iż poprzez postanowienie, że zgłoszenia do udziału w konkursie obowiązkowo muszą być wysłane w języku angielskim, francuskim lub niemieckim i że w tym samym języku EPSO wysłała do kandydatów informacje dotyczące przebiegu konkursu, naruszone zostało prawo obywateli europejskich do porozumiewania się w ich własnym języku z instytucjami i nastąpiła dalsza dyskryminacja osób, które nie znają biegle tych trzech języków.

7) Zarzut siódmy dotyczy naruszenia art. 296 ust. 2 TFUE (brak uzasadnienia), a także zasady proporcjonalności i przeinaczenia stanu faktycznego.

— Skarżąca podnosi, że ograniczenie do trzech języków Komisja uzasadniła wymogiem, aby nowi pracownicy od razu byli w stanie porozumiewać się w ramach instytucji. Uzasadnienie to przeinacza stan faktyczny, ponieważ nie jest tak, że te trzy języki są najczęściej używane w różnych grupach językowych w ramach instytucji. Jest ono też nieproporcjonalne w stosunku do ograniczenia prawa podstawowego, jakim jest prawo do niedyskryminacji ze względów językowych.

Odwołanie wniesione w dniu 25 marca 2013 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 15 stycznia 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-27/11 BO przeciwko Komisji

(Sprawa T-174/13 P)

(2013/C 164/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: BO (Amman, Jordania)

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

— uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie F-27/11 BO przeciwko Komisji;

— oddalenie skargi wniesionej przez BO w sprawie F-27/11 i obciążenie go kosztami postępowania w tejże instancji;

— rozstrzygnięcie, że każda ze stron pokrywa własne koszty związane z postępowaniem w niniejszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Komisja powołuje się na jeden zarzut dotyczący naruszenia art. 19 wspólnych przepisów dotyczących ubezpieczenia chorobowego urzędników Unii Europejskiej oraz pkt 2.5 rozdziału 12, zatytułowanego „Koszty transportu”, tytułu II decyzji Komisji z dnia 2 lipca 2007 r. dotyczącej ustanowienia ogólnych przepisów wykonawczych w materii zwrotu kosztów medycznych w zakresie, w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej nie uznał, że wprowadzone przez ten drugi przepis wyłączenie zwrotu kosztów transportu ma charakter wiążący.

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2013 r. — Moallem Insurance przeciwko Radzie

(Sprawa T-182/13)

(2013/C 164/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Moallem Insurance Co. (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat D. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności pkt 18 załącznika do decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 71);

— stwierdzenie nieważności pkt 18 załącznika do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 55);